UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. ij. post d[omi]nica[m] palma[rum]. Tex. euange. Joa[n] ca. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

Feria .ij. poſt dñicã palmaruz
Tex. euãge. Joã. ca. xij.

[A]nte ſex dies paſce ve-
nit Jeſus Bethaniã:
vbi fuerat lazarꝰ mor
tuus quē ſuſcitauit ieſus. Fece-
rũt aũt ei cenam ibi. ⁊ Martha
miſtrabat. Lazarꝰ vo vnus erat
ex diſcũbentibꝫ cũ eo. Maria ḡ
accepit librã vnguẽti nardipi-
ſtici p̄cioſi: et vnxit pedes ieſu:
⁊ extersit capillis ſuis pedes eꝰ
⁊ domꝰ impleta eſt ex odore vn-
guenti. Dicit ergo vnꝰ ex diſci-
pulis ſuis Judas ſcariothis: q̄
erat eum traditurꝰ. Quare hoc
vnguentũ nõ venijt trecẽtꝫ de-
narijs et datũ eſt egenis? Dixit
aũt hoc non qꝛ de egenis ptine-
bat ad eũ: ſed qꝛ fur erat: ⁊ locu-
los habẽs: ea q mittebant por-
tabat. Dixit ergo ieſus. Sine il
lã vt in die ſepulture mee ſuet
illud. Pauperes em̃ ſp habebitis
vobiſcũ: me aũt nõ ſp habebitis
vobiſcũ. Cognouit ergo turba
multa ex iudeis: qꝛ illic eſſet: et
venerũt nõ ꝓpter ieſũ tm̃: ſed vt
Lazarũ viderẽt: quẽ ſuſcitauit a
mortuis. Cogitauerũt aũt prĩ-
cipes ſacerdotũ vt lazarũ inter
ficerent: qꝛ multi ꝓpter illũ abi-
bant ex iudeis ⁊ credebãt in ie-
ſum. In craſtinũ aũt turba mul
ta q̄ ꝯuenerat ad diẽ feſtũ cũ au
diſſet qꝛ venit ieſus hierſymaz:
acceperũt ramos palmarũ: et p-
ceſſerũt obuiam ei ⁊ clamabãt:
Oſanna: benedictus q̄ venit in
noĩe dñi rex iſrael. Et inuenit ie-
ſus aſellum ⁊ ſedit ſup eũ ſicut
ſcriptũ ē. Noli timere filia Siõ
Ecce rex tuus venit ſedẽs ſuper
pullum aſine. Hoc nõ cognoue
runt diſcipuli eius primuz: ſed
qñ glorificatꝰ eſt Jeſus: tũc re-
cordati ſunt qꝛ hec erãt ſcripta
de eo: et hec fecerũt ei. Teſtimo
nium ergo phibebat turba que
erat cum eo quãdo Lazarũ vo-
cauit de monumento: ⁊ ſuſcita-
uit eum a mortuis. Propterea
et obuiã venit ei turba quia au-
dierũt eum feciſſe hoc ſignum.
Phariſei ḡ dixerunt ad ſemet-
ipos. Videtis quia nihil profi-
cimus. Ecce mũdus totꝰ poſt
eũ abijt. Erãt aũt gẽtiles quidã
ex his qui aſcẽderant vt adora-
rẽt in die feſto. Hi ergo acceſſe-
rũt ad philippũ q̄ erat a Beth-
ſaida galilee: et rogabãt eũ dicẽ-
tes. Domine volumꝰ ieſum vi-
dere. Venit philippus et dicit
andree. Andreas rurſum ⁊ phi-
lippus dixerũt ieſu. Jeſus autẽ
reſpondit eis dicẽs. Venit ho-
ra: vt clarificetur filius homĩs.
Amen amẽ dico vobis: niſi gra-
num frumenti cadens in terra
mortuũ fuerit: ipſum ſolũ ma-
net. Si autem mortuũ fuerit:
multũ fructũ affert. Qui amat
aĩam ſuaz: pdet eã: Et q̄ odit
aĩam ſuã in hoc mũdo: in vitaz
eternã cuſtodit eam. Siqs mi-
hi miniſtrat: me ſequat. Et vbi
ſuz ego illic ⁊ miniſter meꝰ erit.
Siqs mihi miſtrauerit: hono-
rificabit eũ pr̄ meus. Nũc aĩa
mea turbata eſt. Et quid dicaz.
Pater ſaluifica me ex hac hora.
Sed ꝓpterea veni in horã hanc
Pr̄ clarifica nomẽ tuuz. Venit
ḡ vox de celo: dicẽs: Et clarifi-
caui et iterũ clarificabo. Turba
ḡ q̄ ſtabat et audierat: dicebat:

tonitruū factū eē. Alij dicebāt. Angel⁹ ei locut⁹ ē. Rn̄dit ieſus ⁊ dixit. Nō ꝓpter me vox hec venit ſʒ ꝓpter vos. Nūc iudiciū ē mūdi. Nūc princeps hui⁹ mūdi eijciet foras. Et ego ſi exaltat⁹ fuero a terra oīa trahā ad meipſ̄. Hoc aūt dicebat ſignificās qua morte eēt moritur⁹. Rn̄dit ei turba. Nos audiuim⁹ ex lege qꝛ chr̄s manet in eternū. Et quomodo tu dicis. oportet exaltari filiū hoīs. Quis eſt iſte fili⁹ hominis? Dixit g̃ eis ieſ⁹. Adhuc modicū lumē in vobis ē. Ambulate dū lucē habetꝫ: vt n̄ tenebre vos cōphendāt. Et q̄ ambulat in tenebris neſcit q̄ vadit. Dū lucē hētꝫ credite i lucē vt filij lucꝫ ſitꝫ. Hec locut⁹ ē Jeſus: ⁊ abijt. ⁊ abſcōdit ſe ab eis

Ante ſex dies paſce

a ⁊c) Jo. xij. In p̄nti euāge. in q̄ narraᵗ quō chr̄s ſabbato ante dn̄icā palmaꝝ exiens ď deſerto in quo latuerat venit bethaniā. ⁊ ſequenti die in hieruſalem: et ibi p̄dicauit: tanguntᵗ tria p̄ncta: que ſunt Murmuratio, aſſociatio ⁊ predicatio.

Quantū ad primū in quo tangiᵗ murmuratio iude ꝑ effuſione vnguenti: opꝫ ſolū aliq̄ declarare ꝟba. (Añ ſex dies paſce. i. ſexto die añ paſca. i. ſabbato añ dn̄icam palmaꝝ. Dicit aūt Theoph. ꝙ tunc incipiebāt ꝯuiuare ⁊ ſolēnizare. qꝛ i craſtinū. i. in die palmaꝝ erat. x. dies mēſis in qua agnus immolād⁹ ſegregabaᵗ a grege (venit Bethaniam vbi erat lazarus mortuus quē ſuſcitauit ieſus. Fecerūt autem ei cenā) in domo ſimonis leproſi: vt dr̄ Mat. xxvj. Nec obſtat ꝙ martha miniſtrabat vel lazar⁹ recūbebat: qꝛ vtrunꝗ potuit in domo auunculi vicina fuiſſe (et martha miniſtrabat: lazar⁹ vero vn⁹ erat ex diſcūbentibꝫ cum eo. Maria g̃ accepit librā vnguēti) Ecce magnificētiam marie (nardi piſtici p̄cioſi) Dr̄ aūt piſtici ſʒ Aug a loco vñ erat vnguētū. Vl' piſtici. i. fidelis ſm Alchuinū. Piſtꝫ em̄ greco latine dr̄ fides. Nō em̄ erat adulteratū alijs ſpeciebꝫ ſeu ſophiſticatū (⁊ vnxit pedes ieſu ⁊ extersit capill' ſuis pedes ei⁹: ⁊ dom⁹ impleta ē ex odore vnguēti. Dic̄ g̃ vn⁹ ex diſcipul' ſuis iudas ſcariothis) ſic dictus eſt a ſcarioth vico. Inde ei dr̄. hic ⁊ hec ſcariothis et hoc ſcariothe) q̄ erat eū traditur⁹. Quare h̄ vnguētū nō venijt trecentis denarijs ⁊ datū ē egenis) Sʒ ꝗ. qꝛ alij dicūt diſciplos ⁊ n̄ ſolū iudā murmuraſſe. Ad h̄ dr̄ Aug⁹. de ꝯſen. euā. ꝙ alij ponūt plalē nūeꝝ ꝑ ſingłari. vł' vt dic̄ io. de ſolo iuda meīit qꝛ latro erat. alij vero ꝓpt pauperꝝ curā murmur cōceperūt: aut ⁊ ꝟba expſſert (Dixit aūt h̄ nō qꝛ de egēis ꝑtineret ad eū). ſ. q̄tū ad affectū. ꝑtinebat aūt q̄tū ad officiū: qꝛ erat diſpēſator (ſed qꝛ fur erat et loc'los habens) i. cuſtos exiſtens loc'loꝝ ſiue burſe dn̄i ac ꝯdiſcipulorū. Et ſm Aug. dn̄s admiſit ⁊ tolerauit furē vt diſcam⁹ malos tolerare. Et ei loculos dn̄s cōmiſit ſm Chryſ. ne aliquā hēret occaſionē ⁊ diceret: pecuniaꝝ deſiderio dn̄m ꝓdidi. Vel ſm Theo. qꝛ minim⁹ erat. Minor em̄ ē pecunie diſpenſatio q̄ doctrina. Habuit aūt loc'los dn̄s ſʒ Auguſ. vt ſciret eccl'ia q̄n loculos hēe pōt. et ſm s. Tho. in ſignū ꝙ hoc nō derogat ſūme pfectōi. ⁊ ſm eūdē in ſignum ꝙ illō Mat. vj. Nolite ſoliciti eē: nō ſigt ꝙ nihil in craſtinū reſuetᵗ (ea q̄ mittebāᵗ. chr̄o paupi ⁊ collegio ſuo (portabat) ⁊ ꝯſeqn̄ᵗ cupiebat hēre ſp burſā plenā: vt meli⁹ inde ſubtraherꝫ. (Dixit g̃ ieſus) volēs rōnabilr̄ excuſare mariā. Dic̄ ei Chry. ⁊ s. Tho. ꝙ m'lta bona ſt̄ de qbꝫ ſi ꝯſiliū peteretᵗ añꝗ fierēt ea n̄ ꝯſulerē⁹: qꝛ poſſent fieri meliora: ſʒ tñ ſi iā ceperint fieri nō ſūt ꝓhibēda dūmō ſint bona. Et ſic dicūt ꝙ dn̄s añꝗ Maria effudiſſet vngētū: forte illō dari paupibꝫ maluiſſʒ (ſed tñ poſtꝗ iam res agebaᵗ dixit: (Sinite illam.) Ex hoc patet ꝙ plures erant murmurātes. (Vt in diē ſepulture mee ſeruet illō) non idem numero ſed ſpecie vel genere: ſm ſanc. Thomā. Btūs aūt Mat. dic̄. Preuenit vngere corpus meum in ſepul

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

turā.i.morte ſepulture. Exponit āt iſte
paſſus tā varie vt meli⁹ iudicē ꝑpriaꝫ tm̄
expoſitōem ponere. Sciendū eſt ꝗ ꝙ du
biū eſt.an Maria pſciuerit morte chriſti
Quidā em̄ ideo dicūt ꝙ nō:q² ex ſcptura
nō habet. Et ſic ſenſit ſan. Tho. dicēs.
hoc illā feciſſe ex ꝗdā inſtinctu nature.ſic
freqnt aliq ad aliqd faciēdū mouent cui⁹
rōem nō intelligūt.vt Caiphas Joā.xj.
Vex nō incōuenit ꝙ ſciuerit eam.q² fu
it familiariſſima chro. et verbū eius au/
diebat libentiſſime. Si ergo chrs duode
cim diſcipul' pdixit paſſionē:quā ⁊ mr filio
rū zebedei itellexit:nō ē irrationabile ꝙ
etiam huic cui primo voluit poſt reſure/
ctionē apparere eā pdixerit. Tū et q² po/
tuit a btā vgine q ibi pculdubio aderat ſi
cut ⁊ poſt aderat cruci in die paſſiōis:de
his edoceri. Dato tn̄ ꝙ illā non ſciuerit
tn̄ cū eſſꝫ nobiliſſima:n̄ potuit eaꝫ latere
ꝯſiliū iudeoꝝ de morte chri. Timuit aūt
ne chro occiſo illū iniungere n̄ pmitteret:
nec tn̄ erat ſine ſpe vngendi cadauer: Et
ideo ⁊ puenit inungere corpus. ⁊ tn̄ ſua/
uit etiaꝫ aliqd de vnguento ad vngen/
dū ſi poſſet in ſepulcro. Vnū ꝗ fecit q² vn
xit.et de hoc dicit Matt. puenit vngere
corpus ⁊c̄.aliō facere cogitabat. ⁊ ō hoc
dixit Joannes. Vt i diē ⁊c̄. Diſcipuli āt
rephendebāt eā de eo quod fecerat. ⁊ reſi
duū vngueti forte vendi volebāt. ⁊ chrs
eos de vtroqꝫ compeſcuit. De pmo qdeꝫ
vt dicit Matthe⁹. De ſcōo vt dicit Joā.
(Paupes em̄ ſemp habebitis vobiſcum
me autē ſp nō habebitis)ſcꝫ qꝫtū ad pſē/
tiā corpalē. Quantū enim ad diuinitatē:
⁊ qꝫtum ad pſentiā eius in ſacramento
euchariſtie.et qꝫtum ad pſentiā p grām
⁊ amorem in cordib⁹ ſe amātiū.et qꝫtū ad
ſpecialem puidentiā quam habet de bo/
nis dicit Mat.vl. Ecce ego vobiſcū ſum
⁊c̄.(Cognouit ergo turba mlta ex iudeis
q² illic eſſet:et venerūt non ppter ieſū tm̄
ſed vt lazarū viderent quē ſuſcitauerat a
mortuis) Deſiderabant em̄ videre ſuſcita
torem qtriduani mortui et ipm ſuſcitatū
⁊ de futura vita aliquid intelligere ab eo
qui inde redierat.i.lazaro.q² hmōi deſi/
deriū innatū eſt homini: vt dt s. Thom.
(Cogitauerūt aūt pncipes ſacerdotū vt
et lazarum interficerēt.qm̄ multi propter
illū abibāt ex iudeis(a hierlem in betha/
niam:vl' a ſynagoga ad fidē)et credebāt
in Jeſum. O ſtulticiā. Sed quare n̄ ita
actum eſt circa alios reſuſcitatos ⁊ ſana
tos a dn̄o. Rn̄det Chry.et s. Tho. ꝙ p/
pter qttuor. Prio q² h miraculū fuit pa/
tens corā multis ⁊ magnū. Scdo q² la/
zarus erat pſona inſignis. Tertio q² tūc
erat feſtū in q tot⁹ popul⁹ erat pe betha
niā. Qrto q² nō poterāt calūniari h factum
fuiſſe ꝯ legē qſi in ſabbato ppetratū:ſicut
fecerāt de ceco nato. Jſtis eni ꝯcurrētib⁹
tot⁹ qdē mūd⁹ ꝯuerti debuiſſet.ſꝫ corda
q fuerāt vicioꝝ inuidieqꝫ vl' maxime ar
mis occupata.contra deum armantur ad
pugnam.

Quantū ad ſecundū tangit quō chrs
ſolennit fuit aſſociat⁹ in hierlem i die pal
maꝝ.ibi (Jn craſtinū autē turba mlta q
venerat ad diē feſtū cū audiſſꝫ q² Jeſus
venit hieroſolymā:acceperūt ramos pal
marū:⁊ pceſſerūt obuiā ei:⁊ clamabant:
Oſanna bndictus q venit in nōie dn̄i rex
iſrl. Et inuenit Jeſus aſellū ⁊ ſedit ſup
eū:ſicut ſcptū eſt. Noli timere filia ſion.ec
ce rex tu⁹ vēit ſedēs ſup pullū aſine. Hoc
nō cognouerūt diſcipuli ei⁹ pmū.i.ante
paſſionē ſm s. Tho.(ſed qn̄ glificat⁹ eſt
eſt ieſus).i.qn̄ glioſus reſurrexit ſꝫ Aug.
(tunc recordati ſunt).i.intellexerūt nouit.
ſicut q recordat intelligit de nouo actu/
aliter qō pus nouerat habitual'(q² hec
erāt ſcripta de eo:⁊ hec fecerūt ei)q ſcilicꝫ
erāt ſcripta (Teſtimoniū ꝗ phibebat tur
ba q erat cū eo qn̄ lazarū vocauit de mo
numento.⁊ ſuſcitauit eū a mortuis) Vbi
patet tot inte fuiſſe ſuſcitationi lazari ꝙ
poterāt dici turba. qō ſonat multitudinē
magnā (Proptea et obuiā venit ei turba
q audierant eū feciſſe hoc ſignū. Phariſei
ergo dixerūt ad ſemetipſos. Videtis q²
nihil pficimus. Ecce mundus totus poſt
eum abijt)id eſt quaſi totus popul⁹. Eſt
enim hypbole.

Quantū ad tertiū tangit pdicatio quā
illa die fecit in hierlm:ibi. Erant aūt gen
tiles qdam ex his q aſcēderāt vt adora/
rent i die feſto.)Lꝫ ei eēnt gētiles:tn̄ ido
la nō colebāt ſꝫ veꝝ deū (Hi ꝗ acceſſerūt

ad Philippū)quē.ſ.mitē videbāt(qui erat
a Bethſaida galilee: ꝛ rogabāt eū dicen-
tes: Dñe volum⁹ Jeſum videre) Sicut
autē dicit ſ.Tho. chr̄s iudeis tm̄ pdicauit
pſonaliter: qd̄ intelligit regularit̄ ꝛ pnci-
paliter: gentib⁹ aūt p apl̄os: ſm illd̄ Eſa.
vlt. Mittā ex eis q̄ ſaluati fuerint ad gen
tes: ꝛ annūciabūt gliam meā gētib⁹. Hoc
aūt iā pfigurabat inq̄ntū gētiles chr̄o de-
uoti nō adierūt illū imediate. ſed vnū di-
ſcipulorꝫ eius. Sed ſicut gētes ꝯuerſe per
apl̄os vidēt chr̄m in glia: ita iſti vt credo
tūc chr̄m viderūt ꝛ allocuti ſunt. (Venit
Philipp⁹ ꝛ dicit Andree) Quia em̄ An-
dreas erat eo poꝛ:cū eſſet pmus chr̄i diſci
pulus: ꝛ etiā qꝛ p ipm Philipp⁹ fuerat cō
uerſus: vt hr̄ ex pmo ca. Joā. iō ei⁹ ꝯſilio
dirigi voluit: maxie ſm Chryſ. qꝛ audie-
rant: in viā gentiū ne abieritis. (Andreas
rurſum ꝛ philipp⁹ dixerūt ieſu. Jeſus āt
rn̄dit eis dicēs: Venit hora vt clarificet
filius hoīs)ex ꝯuerſiōe gentiliū: vt dr̄ Au
guſti: quā annūciat occaſiōe hoꝝ q̄ eū vi-
dere volebāt. Sed tn̄ vt idē ait: qꝛ gliam
exaltatiōis debuit pcedere hūilitas paſſi-
onis: iō dixit ſe granū mortificandū infi-
delitate iudeoꝝ: ꝛ mltiplicandū gentiliū
fidelitate di. (Amē amē dico vobis niſi g-
nū frumēti cadens in terrā mortuū fuerit
ipm ſolum manet. Si aūt mortuū fuerit
multū fructū affert) Sicut em̄ granū ſe-
minatum nō fructificat: niſi pus in terra
marceſcat: ꝛ vehemēter alteret ꝛ corrūpa
tur: nō quidā pdendo vtutē ſeminatiuā:
ſed vt dicit s. Tho. ſpeciē mutādo. ſ. p ſuaꝫ
ꝯuerſionē in herbā: ſic nec chr̄us q̄ grano
ꝯparat reddidit fructū ꝯuerſionis gentiū
niſi a iudeis occiſus. Deinde chr̄s hortat
ad imitationē paſſiōis ſue dicēs: (Qui a-
mat aiaꝫ ſuā pd. eā) Scd̄ꝫ āt mentē Aug.
hoc dupliciter exponit: ſiue p aiam accipi-
mus homis formā: ſiue hoīs vitā. Primo
ſic (Qui amat aiam ſuā) vere. volendo ei
bona ſpūalia (perdet eam) moriēdo p chri
ſto ſi fuerit oportunū. Jn morte em̄ q̄dā-
mō pdit aia: q̄ ad mōm iſtū (Et q̄ odit a-
nimā ſuā i h mōdo) eā ſ. mortificādo l' mor-
ti exhibēdo p chr̄o (in vitā eternā) .i. ad vi
tam eternā (cuſtodit eā) Aug⁹. Si cupis
vitā tenere cum chr̄o: noli mortē timere p
chr̄o. Hec ille. Alio mō ſic: (Qui amat a-
nimā ſuā) nō vere ſed apparent: volēdo ei
ſenſibilia bona: (perdet eā) in futuro: qꝛ. ſ.
eterna vita pūabit (Qui āt odit aiaꝫ ſuaꝫ
in hoc mōdo) odit inquā apparēter puādo
eā ſenſibilib⁹ bonis (in vitā eternaꝫ cuſto-
diet eā) ꝛ ad hūc ſenſum dicit idē: Noli a-
mare aiam in hac vita: ne pdes eā in eter-
na vita. Hec ille. Eſt autē ſcd̄a expoſitio:
vt ait, melior: qꝛ cū dr̄ pus: pdet eaꝫ: ſub-
audiendū eſt: in futuro. Sed p his ſcien-
dū ē vt dicit ſ. Tho. q̄ amare aliq̄d ē velle
ei bonū: ꝛ amare aiam ſimpl'r: eſt ei velle
bonū ſimpliciter. i. bonū q̄ aia fit bona. i. ſū
mū bonū qd̄ ē de⁹: vl' bonū ſpūale. Ama-
re aūt eā ſm q̄d: eſt velle ei bona ſꝫ q̄d: vt
bona terrena ſm illd̄ Ps. Qui diligit ini-
quitatē odit aiam ſuā. Hec ille. (Siquis
mihi miniſtrat). i. qui q̄rit q̄ mea ꝛ nō que
ſua ſūt vt dicit s. Tho. (me ſequat). ſ. ſub-
eundo mortē: vt afferat fructū multuꝫ: ſi
oportuerit (et vbi ſuꝫ ego: illic et miniſter
me⁹ erit). ſ. in glia in q̄ tūc erat chr̄s q̄ ad
aiam: ꝛ ſi nō q̄ ad corp⁹: iō nō dixit vbi ero
ſed vbi ſum. Et iō ſubdit (ſiq̄s mihi mini-
ſtrauerit honorificabit eū pater me⁹) Au
gu. Miniſtrat aūt ieſu: q̄ nō ſua querit: ſꝫ
q̄ ieſu chr̄i Hec ille. Videt q̄ pprie dici mi
niſter chr̄i: q̄ relictis ſuis: ſaluti vacat ani
maꝝ: lꝫ etiā miniſter ei⁹ dicat plat⁹: inq̄n
tum miniſtrat ſacra. ſm illud. j. Coꝝ. iiij.
Sic vos exiſtimet ꝛc̄. ꝛ q̄libet fidel' ſuās
mandata chr̄i: ſm illd̄. j. Coꝝ. vj. Jn oīb⁹
exhibeam⁹ ꝛc̄. Eſt aūt ſciendū q̄ chr̄s ab
inſtāti ſue ꝯceptiōis fuit glioſus in aīa:
nō aūt in corpe neq̄ꝫ in corpeis ſenſib⁹: vt
poſſet myſteriū redēptiōis opari: vt dr̄ ſā.
Tho. iij. q. xxxiiij. ꝛ q. lxvj. Relinq̄bat āt
chr̄us in paſſiōe virib⁹ ſenſitiuis agere qd̄
ſuū erat: dolēdo: ꝛ fugiēdo: ꝛ abhorrēdo
doloroſa. vt idē dr̄. q. lxvj. vbi ſup. Quia g
chr̄s fuerat hortat⁹ ad ſe p mortē ſeq̄ndū:
et aliquis potuiſſet dicere: tu ſecure potes
morteꝫ ſubire: qꝛ nihil mali times: voluit
oppoſitū oñdere: cū ſubdit (Nūc aia mea
turbata eſt) horrore mortꝫ. Que turbatio
nō erat ꝯtra rōem ſꝫ ſm rōeꝫ excitata: ad
oñſionē vere hūanitatis: ꝛ ad inſtruendū
ne recuſem⁹ mortē etiā cū turbamur. Tur
batur aūt pprie qd̄ cōmouet excedēs mo-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dū ſue trāquillitatis: ſicut mare cōmotuꝫ
turbatū dicim⁹: ſm ſan. Tho. turbatꝛ igitꝛ
ſenſitiua pars aie: qn̄ aliq̄bꝫ motibꝫ moue
tur: vt ſpe vel timore: vel hmōi paſſionibꝫ
Sed hec turbatō qn̄q3 ſiſtit ſub rōe: ꝛ qn̄-
q3 limites ei⁹ excedit: cū. ſ. ipa rō ↄturbatꝛ
qd in nullo ſapiēte fit. Vn̄ ſm ſtoicos ſa-
piēs nō turbatꝛ. ſ. q̄ntuꝫ ad rōem: ꝛ maxie
chrīs q̄ eſt ſapiētia dei. In eo ḡ nō fuit tur
batio ſup̄ vel cōtra: ſed ſm rōem: qꝛ in eo
nulla fuit paſſio niſi quā ipe ↄcitauit: qꝛ i
eo vires inferiores ita rōni ſubdebantꝛ: ꝙ
nihil agere vl' pati poterāt: niſi qd rō ordi
nabat. Vn̄ dr̄ Ioā. xj. ꝙ turbauit ſemet-
ipm. Hec oia idē. (et q̄d dicā:) q̄ſi diceret:
ſm affectū ſenſualitatꝫ dicā (pater ſaluifi-
ca me ex hac hora) ſed tn̄ ſm rōem dico (ſꝫ
ꝓpter hoc) vt moriar (veni) ſponte (in hanc
horā. Pater clarifica nomē tuū) ꝑ mortē
meā: faciēdo tuā voluntatē: ꝛ nō meū ap-
petitū ſenſitiuū. Sed ↄtra. Nā vt dr̄ apl's
ad Heb. v. Chrīs exauditꝰ eſt ꝓ ſua reue-
rentia. ſ. in oibꝫ. Ergo ſi petiuit ſaluari ꝛ li
berari a paſſiōe: nō fuiſſet paſſus: qd ē fal
ſum. Ad hoc dicit s. Tho. ꝙ iſtā petitiōeꝫ
ratio nō ꝓpoſuit ꝓprio motu ſed q̄ſi aduo-
cata ꝛ ex ꝑſona naturalis effectꝰ recuſan-
tis mori. Eſt aūt exauditꝰ in his q̄ rō ex
ſua pte petebat: ꝛ vt exaudienda. Et ideo
Chryſ. legit interrogatiue: Quid dicam:
Nunq̄d hoc: Pater ſaluifica me ex hac ho
ra: q̄ſi dicat nō: ſed ꝓpterea veni in hāc ho-
ra: q̄ſi dicat: Nō eſt iuſtū vt liberer a paſ-
ſione: q̄ veni pati. Petitionē autē ſuā ꝓpo
nit rō (pater clarifica nomē tuū) .i. filiū tu
um ſm ſan. Tho. qꝛ cū nomē dicatꝛ a noti
cia q̄ſi notamē: eſt q̄ manifeſtatꝛ res: ꝛ fi-
lio manifeſtatꝛ patꝛ. Vel nomē tuū ſm eū-
dem .i. potentiā ꝛ glīam tuā. Et in hoc pe
tit filiū pati: ꝑ cuiꝰ paſſionē nomē dī erat
clarificandū (Venit ḡ vox) formata ꝑ an
gelū imediate ſm Greg. (dicēs: Et clarifi
caui) ſm Aug. ante mundū: ꝛ in natiuita
te ex virgine: ꝛ in baptiſmo: ꝛ in miraclis
(et iterū clarificabo) in reſurrectiōe: ꝛ aſcē-
ſione: ꝛ mūdi ↄuerſione. Iſta aūt vox ſm
Chryſ. fuit bene ſignificatiua ꝛ exp̄ſſiua:
ſed adeo velox ꝙ rudes et deſidioſi eā non
ꝑceperunt: io varie de ea ſentiebant. Fuit
aūt a tota trinitate ꝑ angelū formata: ſed
tamē vox patris dicitꝛ: qꝛ ad eā rep̄ſentan-
dā formata eſt. Et venit ꝓpter turbaꝫ: q̄a
dicebāt phariſei ꝙ a deo iſte hō nō eſt. Di
citur ḡ (Turba ergo q̄ ſtabat et audierat:
dicebat tonitruū factū eſſe) Alij dicebāt:
angelus ei locutꝰ eſt. (Rn̄dit ieſus ꝛ dixit
Nō ꝓpter me vox hec venit: ſed ꝓpter vos)
vt credatis quia a deo ſum. Ego eīm iſta
voce inſtrui non indigeo: qꝛ nihil mihi at-
tulit qd neſcireꝫ. Oſtenditꝛ aūt ſm Chry.
ↄſequēter ꝛ modus iſtiꝰ glīe: cū dr̄ (Nunc
iudiciū eſt mundi) Eſt autē ſm Aug. dei
duplex iudiciū: ↄdemnatōnis. ſ. ꝛ ꝑmiati
onis: vt generale in fine mūdi: ꝛ ſpeciale
in morte cuiuſq3. Aliud eſt iudiciū diſcre-
tionis fideliū ab infidelibꝫ: ꝛ de iſto vt ait
hic eſt ſermo (Nunc) id eſt ſtatim poſt hoc
(princeps huius mūdi) id eſt hominū mū
danoꝝ ſm Aug. nō aūt huiꝰ mūdi .i. celi
vel terre .i. diabolꝰ (eijcietꝛ foras) a cordibꝰ
infideliū ꝛ peccatoꝝ quibꝫ dominatꝛ: dum
ad me ↄuertentꝛ. Vel aliter, nūc iudiciū ē
mūdi .i. ꝓ mūdo: nō ↄtra mundū: vt. ſ. libe
retꝛ a diabolica poteſtate: ꝛ nullꝰ ei ſubda
tur in culpa vel pena niſi volēs: qꝛ diabo-
lus ꝑ paſſionē eiectus eſt .i. ꝑdidit ſolitam
poteſtatē. Sed arguitꝛ ↄtra p̄dicta. Naꝫ ſi
diabolus eiectꝰ eſt foras: iā nō tentaret ſi
cut p̄us: qd eſt falſum. Rn̄det ſā. Tho. ꝙ
diabolus qn̄ homo eſt in pctō: regnat i eo
et tentat illuꝫ ab interiori. Vbi ꝟo hō de-
ſinit eſſe de mūdo: ſolū ab exteriori regnat
et tentat. Sic ḡ eiectus eſt foras: qꝛ effe-
ctus pcti in hoie nō eſt ab interiori: ſꝫ ab
exteriori. Hec ille. Qui obſcure videtꝛ loq̄
ſed vt colligitur .iij. q. xlix. arti. ij. ad ſcd̄m
intendit ſic dicere: Diabolꝰ ſupato hoie ꝑ
peccatū: habebat poteſtatē impediēdi ho
minē a ſua ſalute q̄ntuꝫ ad tertiū. Primo
inq̄ntum poterat ex iuſticia dei hoiem in
peccato tenere ſiue in ſtatu pcti: nō qꝛ ho-
mo nō poſſet penitere: ſedqꝛ nō poterat ſe
educere de ſtatu pcti. Et ſcd̄o inq̄ntū po-
terat hominē non liberatū a ſtatu peccati
deducere ad alia peccata: q̄ omia ex̄ns in
tali ſtatu cauere non p̄ōt diu: ꝛ ſi ſingula.
Vn̄ q̄dammō ab interiori p̄cipitabat ho-
minē in mortale pctm̄: nō qꝛ moueret vo-
lūtatē: ſedqꝛ ad talē ſtatū ſuadēdo deduxe
rat in quo quis nō p̄ōt nō peccare. tertio

ſnq̃ʒtũ poterat detinere in limbo etiã iu
ſtos. Per paſſionē ḡ chr̄i eiectus eſt q̄ ad
duo prima: etiã añq̄ ipa fuiſſʒ expleta: qꝛ
ꝟtute eiꝰ hõ ſurgebat a ſtatu pc̄ti ꝛ conſe
quent̄ cauebat a pc̄is conſeq̄ntibꝰ alia pec
cata. Quo ad t̄tiũ ꝟo ē eiecꝰ qñ ipa fuit
ꝯſũmata. Sc̄do arguit̄. nã ſi pnceps huiꝰ
mũdi eijcit̄ foraſ nũc: ñ ḡ añ paſſionē chr̄i
ꝛ ꝯñt̄ tũc iuſti nõ fuerũt libati a pc̄õ Re
ſpondet s. Tho. q̄ añ paſſioēʒ fuit eiecꝰ
a ſinglaribus pſonis ſed nõ a toto mũdo
ſicut poſt. qꝛ qđ tunc factũ eſt in paucʒ: pꝰ
factũ eſt in multis. Vel vt dicit: añ paſſi/
onē fuerũt iuſti liberati a peccato ſed non
totalit̄: qꝛ non introducebant̄ in regnum
ſicut poſt ſublato flãmeo gladio qñ dcm̃
eſt. hodie mecũ eris in padiſo. (Et ego ſi
exaltatus fuero). i. cũ fuero exaltatus ſm
Aug. Non em̃ dubitat ſe exaltãdũ: vt ait
in cruce p paſſionem (omnia trahã ad me
ipm) omnia inquaʒ ſm Aug. vel ſpiritu
ꝛ aiam ꝛ corpus. vel ſm eundem: omnia:
oēs hoīes pdeſtinatos. vl̄ ſm eũdē oia
genera hoīm. Credo aũt tunc fuiſſe puer
ſiũ q̄ q̄ ſuſpendebat̄: exaltari a terra dice
bat̄. ideo turba intellexit q̄ chr̄us de ſua
morte loq̄ret̄. Vel ſm Chryſ. hoc intelle
xerũt qđ facere cogitabãt: nõ ex iſuſa ſapi
entia: ſʒ ſtimulãte ꝯſcia. (Hoc ãt dicebat
ſignificãs q̄ morte eſſet moriturꝰ. Rñdit
ei turba. Nos audiuimꝰ ex lege. i. ex ſcri
ptura (qꝛ chr̄s manet in et̄nũ) in multʒ ei
locis ſcpture fit mẽtio de chr̄i et̄nitate:
vt Dan. vij. Et ptãs eiꝰ ptãs et̄na (ꝛ q̄
mõ tu dicis. opʒ exaltari filiũ hoīs?) Nõ
dixerat nũc ſtatim chr̄s: opʒ exaltari fili
um hoīs: vt đr Aug. ſʒ qꝛ ſup ie filiũ hoīs
dixerat: cũ dixit. venit hora vt clarificet̄ fi
liꝰ hoīs: ideo illud retinẽtes ſic dicunt.
(Et q̄s eſt iſte filiꝰ hoīs) q̄ſi dicerẽt. ſi tu
es ille: nõ es chr̄s q̄ in et̄num manet: ſi eſt
aliꝰ dic q̄s ſit ille. Chr̄s aũt cõmẽdauit
eos đ hoc q̄ nouerãt chr̄m et̄nũ dicens.
(Adhuc modicũ lumē in vobis eſt) p hoc
ſcʒ vt đr Aug. qꝛ intelligitꝭ chr̄m ee et̄nũ
Sed iſta cognitio eſt impfecta: qꝛ nõ pci
pitis q̄ mors eiꝰ ſtat cũ et̄nitate eiꝰ poſt
reſurrectõ em. (Ideo ambulate). i. pficite
in cognitõe (dũ lucem habetis). i. dũ ego
ſum pñs et docẽs. vel ſm Chryſ. Dũ vi
rat pñs vita (vt non tenebre) ignorãtie et
culpe vel tenebre dãnatõis (vos cõphen
dant. Et q̄ ambulat in tenebris neſcit q̄
vadat. Dũ lucē habetis: credite i lucē vt
filij lucis ſitis) id ē filij dei p grãm. q̄ deꝰ
eſt lux. (Hec locutꝰ ē Jeſus: et abijt ꝛ abſ
condit ſe ab eis) oſtendens q̄ in tenebris
infidelitatis remanerent.

In Cena dñi.

Tex. euang. Jo. cap. xiij

Nte diē feſtũ paſche ſci/
a ens ieſus qꝛ venit eiꝰ ho
ra vt tranſeat ex hoc mũ
do ad prem cuʒ dilexiſſet ſuos q̄
erãt in mũdo: i finē dilexit eos.
Et cena facta cũ diabolus iã mi
ſiſſʒ in cor vt traderet eũ iudas
ſimonis ſcariothis: ſciens quia
omnia dedit ei pater i manus.
et quia a deo exiuit et ad deũ va
dit: ſurgit a cẽa ꝛ ponit veſtimē
ta ſua. Et cũ accepiſſʒ linteũ: p/
cinxit ſe. Deinde miſit aquaʒ in
peluim. ꝛ cepit lauare pedes di
ſciplorũ: ꝛ extergere linteo quo
erat precinctus. Venit ergo ad
ſimonem petrum. Et dicit ei pe
trꝰ. Dñe: tu mihi lauas pedes?
Reſpondit ieſus et dixit ei. Qđ
ego facio tu neſcis mõ: ſcies ãt
poſtea. Dicit ei petrus. Non la/
uabis mihi pedes i eternũ. Re
ſpondit ei ieſus: Si nõ lauero
te: nõ habebis parteʒ mecũ. Di/
cit ei ſimon petrꝰ Dñe nõ tm̃ pe
des meos: ſʒ ꝛ manꝰ ꝛ caput. Dic
ei ieſus. Qui lotꝰ ē ñ idiget niſi
vt pedes lauet: ſʒ ē mũdꝰ totus
Et vos mũdi eſtiſ: ſʒ ñ oēs Scie
bat eniʒ q̄ſnam eſſet q̄ traderet
eũ: ꝓpterea dixit: nõ eſtiſ mũdi o/
mnes. Poſtq̄ʒ ergo lauit pedes
eorum: accepit veſtimenta ſua:
ꝛ cuʒ recubuiſſet: iterũ dixit eis